

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/63/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2215010606
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Mihal
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2215010606.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Mihala a sudcov JUDr. Janky Klčovej a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci proti odsúdenému C. O., narodenému XX. A. XXXX v B. S., trvale bytom K. E. F., A. T. XXX/X, okres Dunajská Streda, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce, v konaní o žiadosti odsúdeného o povolenie obnovy konania, o sťažnosti odsúdeného C. O. proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 18. januára 2017, č. k. 2Nt 19/2015-74, rozhodol na neverejnom zasadnutí konanom dňa 30. marca 2017 v Trnave

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného C. O. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 18. januára 2017, č. k. 2Nt 19/2015-74 bol podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku (ďalej len Tr. por.) návrh odsúdeného C. O. o povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 2T 182/2012 zamietnutá.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil nasledovne:

Odsúdený C. O. podal dňa 6. novembra 2015 návrh na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 2T 182/2012. Na verejnom zasadnutí konanom dňa 9. marca 2016 odsúdený uviedol, že žiada o vypočutie svedkyne A. S., u rodičov ktorej býval v čase spáchania skutku. Poškodenú Y. X. vôbec nepoznal, prvýkrát ju videl na súde. Obhajca odsúdeného na verejnom zasadnutí uviedol, že znalecký posudok vypracovaný PhDr. Haidovou č. 5/2011 považujú za nezákonný a tendenčný. Má za to, že znalkyňa sa nevysporiadala so skutkovým stavom veci a tento znalecký posudok ako dôkaz bolo potrebné vyhodnotiť v zmysle zásady in dubio pro reo. Žiaden zo svedkov priamo na vlastné oči nevidel ako odsúdený a poškodená spoločne mali pohlavný styk. Vo veci nebol vykonaný žiadny iný priamy dôkaz, okrem tvrdenia poškodenej, ktorý by preukázal, že odsúdený spáchal zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.). Na návrh odsúdeného a jeho obhajcu okresný súd v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania vypočul svedkov F. S., B. A., A. S., Y. X. a A. S.. Svedkyňa F. S. vo výpovedi uviedla, že s odsúdeným žili spolu ako druh a družka 6 rokov. Ona odsúdeného a poškodenú Y. X. spolu nikdy nevidela. S odsúdeným počas ich spoluzitia boli vždy spolu. S odsúdeným chodili všade spolu tak do dediny ako i na nákupy. Ďalšia svedkyňa B. A. vo výpovedi uviedla, že od Y. X. získala vedomosti o tom, že menovaná ako maloletá poškodená v pôvodnom konaní mala spolu s odsúdeným intímny styk. Ona so Y. X. boli kamarátky. Odsúdeného taktiež osobne pozná. Mala asi 15 rokov, keď od neho ostala tehotná. Odsúdeného a Y. X. videla spolu v dedine, keď sa hádali. Ďalšia svedkyňa A. S. na súde uviedla, že odsúdený chodil spolu s jej sesternicou F. S.. O vzťahu odsúdeného so Y. X. nemala žiadne vedomosti. Poškodená Y. X. vo výpovedi uviedla, že od januára do apríla 2010 sa stretávala s odsúdeným väčšinou na ihrisku vo Štvrtku na Ostrove. S odsúdeným mali spolu veľakrát pohlavné styky, ona s pohlavnými stykmi vždy súhlasila. Ďalšia svedkyňa A. S. vo výpovedi uviedla, že nevylučuje, že o intímnom vzťahu poškodenej s odsúdeným jej hovorila samotná Y. X., s ktorou boli kamarátky.

Podľa § 394 odsek 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti, alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli sami o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu, alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu. Aby mohlo dôjsť k povoleniu obnovy konania musí ísť o skutočnosti alebo dôkazy, ktoré boli súdu alebo prokurátorovi neznáme a zároveň tieto skutočnosti buď samotné, alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi majú možnosť viesť k inému rozhodnutiu, než aké bolo pôvodné právoplatné rozhodnutie. Pod iným rozhodnutím o vine sa tu chápe napríklad zistenie nových skutočností, alebo dôkazov, po vykonaní a vyhodnotení ktorých by mohol byť vyslovený odsudzujúci rozsudok namiesto oslobodzujúceho rozsudku, alebo tiež naopak, prípadne ak by mohlo byť konanie páchatel'a posúdené ako priestupok, či zistenie podmienok umožňujúcich zastavenie trestného stíhania a podobne. Povolenie obnovy konania je závislé na nových skutočnostiach a dôkazoch, ktoré samé alebo v spojení so skôr známymi skutočnosťami a dôkazmi by mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu, alebo k pomerom páchatel'a.

Z vykonaného dokazovania, svedeckých výpovedí F. S., B. A., Y. X. a A. S. (ktoré svedkyne, vrátane poškodenej boli vypočuté aj v pôvodnom konaní) okresný súd nezistil žiadne také nové skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok iné rozhodnutie v predmetnej trestnej veci odsúdeného vo vzťahu k pôvodnému konaniu. Menované svedkyne v podstate nevedeli uviesť žiadne nové skutočnosti, ani jedna z nich, okrem poškodenej Y. X., nebola priamym svedkom pohlavného styku odsúdeného so Y. X., ktorá naďalej zotrvala na tom, že odsúdený s jej súhlasom v čase, keď mala 15 rokov s ňou viackrát vykonal súlož, spravidla na športovom ihrisku vo Štvrtku na Ostrove. Preto okresný súd dospel k záveru, že v konaní o povolenie obnovy konania na základe podaného návrhu odsúdeným neboli produkované žiadne nové dôkazy, ktoré by mohli mať za následok iné rozhodnutie v trestnej veci odsúdeného. V pôvodnom konaní boli dodržané všetky zákonné práva odsúdeného ako procesnej strany v trestnom konaní, jednotlivé dôkazy boli vykonané zákonným spôsobom a súd nezistil žiadne porušenie práva odsúdeného na spravodlivý proces.

Vzhľadom na všetky tieto skutočnosti okresný súd návrh odsúdeného C. O. na povolenie obnovy konania ako neopodstatnený podľa § 399 ods. 2 Tr. por. v celom rozsahu zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal po porade s obhajcom priamo na verejnom zasadnutí okresného súdu do zápisnice sťažnosť odsúdený C. O., pričom pri úkone prítomný prokurátor sa práva podať sťažnosť výslovne vzdal.

Z písomných dôvodoch sťažnosti (vypracovaných v rozsahu č. I. 69 - 72 spisu ustanoveným obhajcom odsúdeného JUDr. A. C.) vyplýva nasledovné:

S právnym záverom okresného súdu v tom smere, že návrh na povolenie obnovy konania je nedôvodný, vyjadril svoj nesúhlas a zotrval na stanovisku, že toto rozhodnutie okresného súdu nie je správne, ani zákonné. Už v pôvodnom trestnom konaní okresný súd v rozpore so zákonom nesprávne posúdil okolnosti prípadu a postupoval v rozpore s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por.. V pôvodnom konaní bola totiž jediným usvedčujúcim dôkazom len svedecká výpoveď poškodenej, pričom žiaden iný priamy dôkaz, ktorý by odsúdeného usvedčoval zo spáchania inkriminovaného skutku, neexistoval. Vyslovil nesúhlas s tým, že v pôvodnom trestnom konaní pred súdmi oboch druhov a stupňov bolo rozhodnuté o vine C. O. iba na základe jedinej subjektívnej svedeckej výpovede a bez akýchkoľvek iných faktov, ktoré by preukazovali jeho údajné protiprávne konanie. Navrhol preto napadnuté uznesenie podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr.por. zrušiť a žiadal, aby sám Krajský súd v Trnave rozhodol tak, že návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania vyhovie a obnovu konania aj povolí.

Krajský súd v Trnave na základe sťažnosti odsúdeného preskúmal podľa § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a tak dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného C. O. nie je dôvodná.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia

súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Sťažnostný súd konštatuje, že pre povolenie obnovy konania vo všeobecnosti musia byť kumulatívne splnené dve podmienky. Musia nastať skutočnosti súdu skôr neznáme a zároveň musia byť spôsobilé privodiť priaznivejšie rozhodnutie pre páchatel'a, v tomto prípade vo výroku o vine. Možnosť zasahovania do právoplatných rozhodnutí súdov je však v súlade so zásadou nemennosti právoplatných rozhodnutí pre zaručenie právnej istoty striktné obmedzená určením procesných zákonných kritérií uvedených v citovanom ustanovení § 394 ods. 1 Trestného poriadku. Zo systematického zaradenia inštitútu obnovy konania medzi mimoriadne opravné prostriedky je zrejmé, že v konaní o povolenie obnovy nedochádza k opätovnému prehodnocovaniu veci, ale jedná sa len o posúdenie, či nová skutočnosť, ak je vôbec daná, spôsobuje takú zmenu dôkaznej situácie, že by bolo potrebné obvineného spod obžaloby oslobodiť alebo uznať za vinného podľa miernejšieho ustanovenia zákona. Obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorého účelom je odstrániť nedostatky v skutkových zisteniach právoplatných rozhodnutí, a to v prípadoch, keď príčiny zistených nedostatkov vyšli najavo až po právoplatnosti pôvodného rozhodnutia.

Za danej situácie súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom a správne, keď na podklade žiadosti odsúdeného C. O., doručenej mu dňa 6. novembra 2015, určil vo veci termín verejného zasadnutia (dovedna 7x, keď k meritu veci bolo touto procesnou formou konané 4x), v dňoch 9. marca 2016, 28. septembra 2016, 2. novembra 2016 a 18. januára 2017 vykonal potrebné dokazovanie smerujúce k rozhodnutiu o tomto návrhu, vykonal výsluch odsúdeného, výsluchy svedkýň F. S., B. A., A. S., Y. X. a A. S. a tiež oboznámil všetky dôkazy produkované v pôvodnom konaní. Rovnako postupoval správne, keď napadnutým uznesením návrh odsúdeného na povolenie obnovy podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol s konštatovaním, že nezistil podmienky obnovy konania v zmysle § 394 Tr. por. Odsúdeným produkované dôkazy po vecnej stránke nie sú vonkoncom takého charakteru, aby zakladali a spĺňali podmienky pre povolenie obnovy tak, ako to má na mysli ustanovenie § 394 Tr. por. Sťažnostný súd si závery okresného súdu osvojuje, ako na správne na ne odkazuje, a to bez potreby ďalšieho opakovania týchto dôvodov vo svojom sťažnostnom uznesení. Pokiaľ odsúdený namietal rozsah dokazovania vykonaného v pôvodnom trestnom konaní a tiež hodnotenie vykonaných dôkazov v tejto fáze, tieto námietky nemôžu byť zo zákona spôsobilé pre vydanie navrhovaného rozhodnutia v rámci konania o návrhu na povolenie obnovy konania. Takto formulované námietky by boli, avšak iba v prípade ich oprávnenosti, spôsobilé uspieť výlučne v zákonom predpísanom konaní o dovolaní, ku ktorému nedošlo.

Pretože senát Krajského súdu v Trnave nezistil žiadne podmienky na zmenu napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného C. O. podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.